

Utassy József

Csak én, egyedül...

*Tudom, hogy ki vagyok.
Tudom, mennyit érek:
szerinted oroszlán,
szerinte csak féreg.
Van, ki szentül hiszi,
színésznek születtem,
s van, ki bolondnak vél,
látva duhaj kedvem.
Akad ám olyan is
körülem egynémely,
aki barátnak hív,
bár elfog a kétely,
mert mindennek látnak,
mihez kedvük támad:
csak én magam hiszem
igaz poétának!
Pétervására, 1961*

Születésnap ajándék-szonett

*Nem vagy te sem különb a többi szürke naptól.
Tegnap eső esett, most lucskos hó szakad.
Az álom elkerül, s ma újra pirkadatkor
ejtem a padlóra koppanva tollamat.
Mulatni kéne most, megünnepelni szépen
elhunyt, duhaj évek dühöngő ritmusát:
a rímes éjszakákat, tűnt huszonegy évem!
Szonettbe sírlak el, szonett-szép ifjúság.
Hogyan tovább? Töpreng a törpe költő bennem.
Mi lesz, ha életemre szürke gond szakad?
Sebaj! Szilárd-merész hitemben rendületlen
bízom, s e kor dalokba fonja sorsomat.
Ma még kopaszra nyírt fa álmodik a kertben,
de törzse érzi már a zsendülő nyarat.
1962. március 23.*

*Láttam, amit láttam:
nem ördöggel ittál!
De az sem kutya ám,
ki előtted itt áll.
Hamar azt a verset,
ide vele gyorsan:
először szellemi
szomjúságom oltsam!
És cincáljuk Bence
avagy az Úr versét - - -
Sarkcsillag fordítja
hajnalba nagy esténk.*

A 80-as évek elején íródhatott ez a cím nélküli huncutkodás.

Elutazás

*Várom, hogy az utak eltűnjenek a sötétben, s nekióágok.
Van még idő – int a naplemente – csupán tizenöt perc, de van!
Igen, de Trója messze van, a fakó elibém vágtat.
Várom, hogy az utak eltűnjenek a sötétben, s nekióágok.
Nem kívánok semmi mást én, lámpásom egy szentjánosbogár lesz.
Meg kellett, hogy értsétek már, lelkem tiszta, én nem vagyok vétkes –
induljatok, szűrkiül lassan, mindenki saját csillagával megy...
Nem kívánok semmi mást én, lámpásom egy szentjánosbogár lesz.
Eddig minden teljesen világos, a többit majd még meglelem.
Testemet egy asszony mellett hagyom, hogy könnyű és karcsú legyek.
Lelkemet meg Trójába szöktetem, hogy ott majd Cassandra legyen.
Eddig minden teljesen világos, a többit majd még meglelem.*

Szigliget, 2006. január 23.

Utóirat

*A városnak szélén,
hol véget érnek a házak:
van a kolostor.
A világnak végén,
ahol véget érnek a szavak:
ragyog az Ige!*

Szigliget, 2006. január 23.